

CAFE INDUSTRIAL

Fiesta Mayor

1921

Días 11 y 12

Septiembre

Café Industrial

S. Juan de las Abadesas

PROGRAMA

DE LA

FIESTA MAYOR

1921

Día 11

Mañana - a las 11:

SARDANAS

Tarde - a las 2:

GRAN CONCIERTO

A las 5 y media:

GRAN BAILE

A las 10:

LUCIDO BAILE
DE NOCHE

Día 12

Regirá el mismo programa que el día anterior.

Las sardanas, bailes y conciertos, serán interpretados por la acreditada orquesta

La Principal de Palafrugell

Interesante.—De ninguna manera se permitirá tomar parte en los bailes estando cubiertos y si alguno se mostrase reacio con esta disposición podrá ser expulsado del salón.

PROGRAMA:

TARDE

— Sinfonía —

Valz Schotisk

Americana Masurka

Schotisk Schotisk

Polka Valz

NOCHE

Valz Valz

Americana Americana

Schotisk Polka

Mazurka Mazurka

Rigodón Lanceros

Polka Schotisk

Americana Americana

Valz Valz

Centre Catòlic d'Obrers

DIUMENGE

Tarda, a les 3: CONCERT per la secció d' homes de l' Escola Choral del Santíssim Misteri.

Vespre, a les 10: FUNCIO DE TEATRE, per la Secció còmica-lírica «El castellà de Milany.»

DILLUNS

Vespre, a les 9: Al davant de la Casa de la Vila, l' Escola Choral del Santíssim Misteri d' aquest Centre Catòlic, cantarà algunes peces, prenent'hi part les tres seccions de senyorettes, nois i homes.

A les 10: GRAN FESTIVAL. *Cançons amb gestos* per les seccions de nenes i nens. **Concert** per l' Escola, senyorettes, nois i homes.

Detalls per programes.

Cinema Santjoaní

DIES 10, 11 i 12

GRANS SESIONS DE CINE

CAFE BELLAPART

DIA 11

Mati, a les 12: VERMOHUT, amb dues airores *Sardanes*, en el deliciós jardí del Cafè.

Tarda, a les 2: GRAN CONCERT en el Saló del Cafè.

A les 5: Es donarà començ al LLUIT BALL DE TARDA.

Nit, a les 9: Començarà el GRAN BALL DE NIT.

DIA 12

Mati, a les 12: *Sardanes* en el fresc jardí de la casa.

Tarda, a les 2: GRAN CONCERT INSTRUMENTAL al Saló de Ball.

A les 5: GRAN BALL DE TARDA.

Nit, a les 9: Començarà l' ESPLENDID BALL DE NIT.

DIA 13

A l' arribada de la Font del Cubilà, GRAN BALL DE DESPEDIDA.

Orquestra: *La Principal Antigua Il-luro de Mataró*

Beat Miró: (1127- 1161) Fill dels comtes de Tagamanent Ramon Berenguer i Ermesenda, ingressà de canonge-regular en nostre Monestir aon en poc temps passà al davant, en santetat, als més vells dels seus companys. L'abat Bianya, a 28 d' agost de 1345, mogut pels fets maravellosos, que Deu obrava per a socorre als qui s' hi encomanaven, aixecà el seu cadàver del lloc humil en que reposava, col·locant-lo en un sumptuós sepulcre que havia fet construir a l' interior del temple, donant-li el títol de Beat, mentre la vila l' aclamava per *Sant Miró*.

Abat Ramon de la Bisbal: (1230 - 1248) Concedí als habitants de la Vila, intervenció en les eleccions de Batlle, l' alliberà dels mals usos, establí els mercats setmanals i rodejà de muralles la Vila per a salvaguardar-la de les quadrilles de bandolers.

Pere Roca: Hereu de la noble família d' aquest nom que ja en el segle dotze tenia l' estada a Sant Joan, regalà valiosos objectes litúrgics al Monestir, entre altres, un hermós frontal, conegut en els inventaris per frontal de l'Anunciata.

Faura: Fill de la Vila, fou distingit pel gran rei En Jaume a qui acompanyà en la conquesta de València.

Abat Velmanya: (1250- 1253) Fou qui dedicà les imatges del SS. Misteri, obrant Deu el prodigi de la conservació de les espècies sacramentals, fins a nostres dies, recondides per ell en el front del Crist.

Ramon d' Urg: Fill de Sant Joan, al front dels sometents de nostra comarca, acompanya a Pere el Gran en la cèlebre batalla de Panissars, contribuint amb sos braus muntanyesos a capolar l' exèrcit francès dels Anjous.

Marqués de Pere Pertussa: Acompanyà a Pere el Gran en la conquesta de Sicília, a l' any 1283 aon obtingué el títol

de Marqués d' aquest nom. Aquesta família era originària del Rosselló.

Abat Bianya: (1324 - 1348). Fill de la noble família dels Bianyes. Gran amic del Papa Benet dotze, li feu una visita a la Cort Pontifícia d' Avinyó; la seva permanència en el Palau fou de quatre anys. Al seu retorn portà d' allà dos escultors florentins a quins encarregà la construcció de l' altar de Santa Maria i el sepulcre del Beat Miró. Lliurà als veïns de St. Joan de l' allotjament i bagatge tan en guerra com en pau. Comprà al Rei la jurisdicció alta i baixa de tots els dominis del Monestir. Protegí els gremis instaurats en nostra Vila, ja en el segle dotze i toteseguit de retornar de les Corts de Tortosa, restaurà el gremi dels tintorers pagant de la seva buixaca la fàbrica dels tints. Regularitzà amb lleis protectores la indústria de les llanes, llis, cànems i sedes. Feu porticà la plaça del mercat a l' any 1340. El seu successor, l' abat Francesc, en fa l' elogi dient: que fou un dels més sabis juristes de l' època i orlat amb totes les virtuts i ciències.

Pere de Rovira; Fill de Sant Joan. Famós jurista. Regí la Batllia baronal des de l' any 1350 a 1365.

Bernat d' Era: Fill de Sant Joan, s' establí a Barcelona per a exercir la carrera de jurista. Dita ciutat el nombrà Diputat per a representar-la en les Corts celebradores a la ciutat de Tortosa en 1350.

Joan de Sen-Lió; Nebot de l' abat Ramon de Valmanya, exercí en aquesta Vila els càrrecs de jutge i Baille Baronal; fou també el primer president del gremi de tintorers i per últim se feu canonge regular del Monestir.

Ramon d' Era: Fill de la noble família d' aquest nom, molt antiga en aquesta Vila, es dedicava a la paleografia, de qui es conserven contractes en els llibres de Cort de St. Joan.

Romeu; Notari-jurista. Fill d'aquesta Vila, exercí alguns triennis el càrrec de Jutge de la Baronia.

Abat Vilalba; (1393 - 1426). Intervingué en totes les qüestions polítiques-religioses de l'època. Assistí a les Corts de Tortosa en les quals per condescendència al turbulent Anti-Papa Luna, contribuí a que la Corona Comtal de Catalunya i regne d'Aragó fós llevada del d' Urgell i cenyida al rei Ferran d' Antequera. Lo que més l'honra és que fou l'escullit per la Providència per a trobar íntegrament conservada la sagrada hòstia, col·locada l'any 1251 en el front del Crist i coneguda des de 1426 amb el nom de SS. Misteri.

Joan de Planas; Ric mercader, de Sant Joan, fou qui en 1455 pagà les imatges de ptata dels Sts. Joan Bapista i Evangelista, per a col·locar-les en el rera-taula de l'altar major.

Abat Moncorb; (1428 - 1448). Ramon i Joana de Moncorb foren els seus pares, qui des de petit l'entregaren al Monestir per a que fos ben format en la ciència i virtut. Ordenat de sacerdot, l'abat Arnau el nomenà Senescal i al poc temps Prior de Manlleu. De Manlleu passà a ocupar els càrrecs de Degà i Tresorer de la Catedral de Tortosa, des d'aon fou elegit Abat de la seva pàtria, prenent-ne possessió en els dies, per cert ben tristos, de l'any 1429, quan els terratrèmols acabaven d'enrunar les poques coses que havien quedat en ferm dels de l'any 1428. Son cor de bon tremp caldejat en l'amor diví, li donà ales per a aixecar de ses runes la nostra Vila, eixugar les llàgrimes dels seus germans i alentat-los amb la confiança d'Aquell que mai falla, i distribuint del seu peculi particular socors a tantes famílies que quedaren sense alberg i això mentre sa mare moria en sos braços en la pau del Senyor.

Abat Samassó; (1454 - 1456). De jove fou educat en el Monestir de St. Joan pel seu oncle Arnau de Samassó, canonge Cambrer. Elegit Enfermer per l'abat Vilalba, passà en 1440,

a regir l'abadia d'Ager, retornant al seu estimat país per a governar el Monestir que l'havia vist creixer en ciència i virtut. Sols dos anys durà sa prelatió; més amb tan poc temps li feu donació de rics objectes litúrgics que són l'admiració dels antiquaris i llegant-li en el dia de sa mort totes ses riqueses que eren quantioses.

Joan de Socarrats; Fill de nostra Vila i de pares teixidors de lli. El seu pare fou prohóm del gremi de dit ofici. Catalunya en el segle 15 pot gloriar-se amb els seus juristes. Un dels principals era nostre Socarrats. Exercí la seva carrera en la ciutat de Barcelona aon en 1476 publicà sa obra capdal *De consuetudinibus Cathalonix inter Dominos et Vasallos* la qual dedicà a l'hereu de la Corona d'Aragó, més tart el Rei Ferran el Catòlic. Obra doctíssima que historia i aclara perfectament els punts més difícils de la legislació Feudal. Gracies a l'admirador de nostres belleses, l'advocat Josep Sala, de Vich, posseeix nostre Arxiu un exemplar d'una edició de l'obra impresa a l'any 1551.

Abat Miquel d' Isalguer; (1462 - 1484). Fill de la noble família dels Isalguers, de molts anys centrada en la vila de St. Joan. Alletat en el foc patriòtic de la terra, prengué part activa en les lluites de Catalunya contra Joan II i en les guerres de França, caiguent presoner d'aquesta última a primer de novembre de 1484 i a 28 del mateix mes morí en el desterro. Encar que de diferent pensar, en la sagnant lluita dels remenses, fou sempre amic d'en Verntallat, de Bas.

Abat Agullana; (1529 - 1581). Arxidiaca de Sant Martí de Girona, fou elegit abat de St. Joan, essent l'últim de la canònica Regular Agustiniàna, que tants dies de glòria havia donat a nostra pàtria. Centrà tot son valer en corretgir els abusos de l'administració dels seus antecessors comandataris, desterrà els gascons i gent de mal viure que empestaven la Baro-

nia i reprimí amb sa ma de ferro les banderíes de Nyerros i Cadells.

Arxipreste Coli; (1602 - 1619). Fill de Sant Joan, fou el primer d'aquesta dignitat en la nova insigne Col·legiata, elegit pel papa Climent VIII, i confirmada l'elecció pel Rei Felip III. La forta lluita sostinguda per a que li fossen retornades les jurisdiccions religioses-civils que sempre havien gaudit nostra iglesia i vila detentades pel Sr. Bisbe de Vich i Dignataris Reials, minvaren ses forces, morint plorat de tots els seus súbdits.

Pujol; Fill de la vila de Sant Joan, escultor barroquista. De les seves obres sols avui queda, que nosaltres sapiguem, l'altar de la Congregació dels Dolors i quiscuna escaparata en alguna casa particular. Visqué entre els segles 17 i 18.

Construí l'altar de l'ermita de Sant Antoni devorat pel foc
Nonó; Music destre i compositor; fou nomenat Director de la Capella Real de Madrid i lo que més l'honra és, esser pare d'una serie d'artistes musics i compositors, uns establerts en nostra pàtria i altres a la nació francesa i fins en les terres llunyanes dels Estats Units i Mèxic.

De Ferrer i de Olzina; Doctor en ambdós drets; fou catedràtic de Teologia i Jurisprudència en la Universitat de Barcelona. Nasqué a l'any 1698 i morí en 1767.

D'Asprer i de Talrich; Fou nomenat general per l'Arxiduc d'Austria. Abandonada la causa de Catalunya per l'Emperador Carles i no volguent subjectar-se a les mans opressores de Castella i del seu Rei Felip, posà la seva espasa al servei de la casa d'Austria, en quin imperi morí.

Morató; Fill de Sant Joan; hàbil arquitecte, fou qui construí les naus de Sant Pol i capella antiga de Sant Antoni; treballà en les reformes de la catedral de Solsona i en altres llocs que no poden mencionar-se per manca de dades. Fou el pare dels Moratons que construíren l'actual Catedral de Vich.

Corriols; Insigne advocat de l'Audiencia de Barcelona. Bescambià la carrera foral per la sotana de Filipó. Es notabilíssim el treball que publicà de bescambi, usura i contractes, obra molt laudada pels censors pontificis.

Guiu; cèlebre pianista, organista i compositor. La ciutat de Nimes en sos festeigs de l'any 1823 admirà i aplaudí sa destresa musical.

Bisbe Soler; Docíor en Sagrada Teologia, catedràtic i rector del seminari de Vich, Soci de l'Acadèmia de Filosofia i lletres de Barcelona, Censor i Consultor del gran filosof Balmes, Bisbe de Terol, aon morí; és potser la pedra més preciosa dels fills de la terra, la més lluminosa de la corona baronal de la vila de Sant Joan.

Parassols i Pi; El seu pare, que era cirurgià, tenia una petita biblioteca en la qual és molt probable hi tinguessin estada alguns llibres vells i segurament amb el mugró matern i el seu olor de resclosit, es formà el cor del jove Pau. Els seus pares l'enviaren al seminari de Vich, on tot seguit feu coneixença amb el bò i sabi canonge Ripoll qui l'ensinistrà per fer-lo escorcollador d'Arxius. Ordenat de sacerdot, li feren gràcia d'un benifet a la seva pàtria, on feu pràctica dels coneixements copsats a la sombra del mestre vigatà. A l'any 1859 publicà la preuada obra encapsalada amb el títol: *San Juan de las Abadesas y su mayor gloria el SS. Misterio*, que li valgué ésser nomenat soci de la *Real Academia de Madrid* i de la de *Buenas Letras de Barcelona*. Això feu que l'obiessin els joves lletrats d'allà dalt, entre altres. Cànovas del Castillo, qui li donà coratge per a fer un recurs a les altes esferes del Palau-reial per a que fos revocada la supressió de la seva estimada Col·legiata Santjoanina, lo que li valgué, a causa de les corrents polítiques d'aquell temps, greus resquemors amb els seus companys de ministeri, que l'obligaren a desterrar se de

la seva pàtria aimada i buscar refugi en un convent de monges de la capital catalana. Molí aviat feu coneixença amb en Milà i Fontanals i altres que l'animaren a continuar les seves tasques, quin resultat fou la publicació d'una revista llatina que li valgué laudables encoratjaments dels seus amics i del senyor Bisbe de Barcelona. No parà aquí el seu treball sinó que continuà dedicant-se a la història publicant biografies i ressenyes històriques de diverses poblacions de Catalunya. Els seus coneixements i la replega de documents i paperetes adquirits amb tants suors, fou causa que fos consultat per tots els que treballaven pel renaixement de nostra pàtria. En els últims anys de la seua vida, la falta de salut i de recursos l'haurien torturat a no ésser el bon cor de fiels amics. Mori a una edat avançada en el mateix convent que li havia donat soplug.

Gremis: Hi ha dades per a l'història gremial de St. Joan, que arranquen del segle XII. Els principals foren: Corders, Filadors, Teixidors, Tintorers i grups de Fusters, Cerrallers, Platers i tots els que tenien per matèria prima la fusta i metall. Sastres, Aluders, Pellalres, Sombrerers, o siguin els de pell i pèl, els quals, tots junts, feren de nostra Vila una de les més industrioses de Catalunya.

